

Městská knihovna v Praze

Prostírání do tichého

Petr Borkovec

Praha

2017

e-kniha

Městská knihovna v Praze

Půjčujeme:

knihy / časopisy / noviny / mluvené slovo /
hudbu / filmy / noty / obrazy / mapy

Zpřístupujeme:

wi-fi zdarma / e-knihy / on-line encyklopedie /
e-zdroje o výtvarném umění, hudbě, filmu

Pořádáme:

setkání s autory / přednášky / koncerty /
filmová představení / výstavy /
aktivity pro děti a jejich rodiče / čtení

www.mlp.cz

knihovna@mlp.cz

www.facebook.com/knihovna

www.e-knihovna.cz

Prostírání do tichého

Petr Borkovec

Znění tohoto textu vychází z díla [Prostírání do tichého](#) tak, jak bylo vydáno v Praze nakladatelstvím Pražská imaginace v roce 1990.

§

Text díla (Petr Borkovec: Prostírání do tichého), publikovaného [Městskou knihovnou v Praze](#), je vázán autorskými právy a jeho použití je definováno [Autorským zákonem](#) č. 121/2000 Sb.

Vydání (obálka, upoutávka, citační stránka a grafická úprava), jehož autorem je Městská knihovna v Praze, podléhá licenci [Creative Commons Uved'te autora-Nevyužívejte dílo komerčně-Zachovejte licenci 3.0 Česko](#).

Verze 1.0 z 11. 10. 2017.

OBSAH

<i>Zlatý vlas jménem Tintoretto</i>	7
<i>je blízko odvod padavčat a bubínků</i>	8
<i>Ptáče v keři jak v hodinách</i>	9
<i>Vlasy ti jak zlaté kameny spí</i>	10
<i>na slavnosti Šábés v sukýnce Příběh</i>	11
<i>Za oslicemi</i>	12
<i>Jít si</i>	13
<i>pod kameny tráva bývá vždycky jiná</i>	14
<i>Zelená rybníková</i>	15
<i>Komu to jen když ne apoštolům</i>	16
<i>ponocní milenci třesou se</i>	17
<i>Krásné a staré vánoční květy</i>	18
<i>poloslepé harmonium slepec sněh</i>	19
<i>Dvakrát do téže řeky</i>	20
<i>Obrázek</i>	22
<i>Rispet II</i>	23
<i>Rispet IV</i>	24
<i>Na hodinách je noc</i>	25
<i>Je tma a ty Světlá</i>	26
<i>Všech svatých</i>	27
<i>Ted' pod zimou jak v přístěnku je září</i>	28
<i>Mechanické dušičky</i>	29
<i>Za pohřbem prší</i>	31
<i>Blázínek Chárek</i>	33
<i>Z člověčích posedů ku zvířecím stolům</i>	34
<i>do rybek v řece vkládám hrstky sněhu</i>	35

*Daně Vojtěchové
a Johaně M.*

* * *

Zlatý vlas jménem Tintoretto
neklidná zvěř mi odnáší
je dobře vidět cesta tichá
neuhýbá a nepráší

* * *

je blízko odvod padavčat a bubínků
všeci sa žení všeci
ukřižovaný listím hledám skulinku
v proutěné kleci

všeci sa žení všeci

* * *

Ptáče v keři jak v hodinách
zapomenutý na dopisy nůž
Janečku Skácele stejně mi nepíšou
pražádná žena žádný muž

* * *

Vlasy ti jak zlaté kameny spí
oči se jak modré kameny budí
usínají tvá záda a pro mě
přilétli ptáci tak chudí

* * *

na slavnosti Šábés v sukýnce Příběh
natahují se pro lásku Jmění

v košili Oběd dívenco Hříbě
najdeš mi Kousky po setmění

Za oslicemi

jsem si sed a seděl pod hvězdou
dokud ve městě nezhasli
pastýři stáli nad rybami
nelovili a nepásli

Jít si

malým blátem služebnic mají ony střevíce
režné znát ženské při tanci
ony je nemají z protější ulice
jdou vysmrkaní beránci

* * *

pod kameny tráva bývá vždycky jiná
pod kameny tráva bývá přiovilá
i mé tělo takové je
když z něj ráno vstává milá

* * *

Zelená rybníková
duše pryč v síni kůň
dívence Soustrasti květinu Tůň
dívence Soustrasti květinu Tůň

schovej se Lucie
a Lucie se schová

* * *

Komu to jen když ne apoštolům
že lidé mohou hrát a hrají
komu to jen když krásným poslům ne
že kamínky se sypou kudy mají

* * *

ponocní milenci třesou se
a mají hlad a mají rýmu
červená tlustá žena v podpaží
nese si hloupou husu Zimu

* * *

Krásné a staré vánoční květy
z nebe pomalu padají
anjelé jsme znovu narození
děti spí a na nás dýchají

* * *

poloslepé harmonium slepec snůh
zima jak samička jak vlčí máť
vodí si své nevidomé po kraji
Na každém pražci koníčka má trať

* * *

Dvakrát do téže řeky
Vstupuje grošovaný kůň
Děvčátku co ho nenapojí
Děvčátku se splávkem a chvojím
Za groše skoupí žabí skřeky
Jen bílo filozof a tůň

Dvakrát do téže řeky
Vstupuje tiše bílý kůň

Dvakrát do řeky co je stejná
Vstupuje bělouš bez podkov
Děvčátku s potišťenou jutou
Se sponou z vlasců pod kajutou
Vyhání z lodi vraní hejna
Jen černozem a námořníků rov

Dvakrát do řeky co je stejná
Vstupuje vraník bez podkov

Do stejné řeky napodruhé
Vstupuje vraník stejným místem
Děvčátku co mu vše odnesla voda
Nanosí vědra a dá lodivoda
Se třemi rybami a břechťanovým pluhem
Jen velké prádlo s napadaným listem

Do stejné řeky na podruhé
Vstupuje hnědák s opáleným Kristem

Dvakrát na stejný říční kámen
Vstupuje Kristus — handlář koní
Panence co ho nenapojí
Marii se splávkem a chvojím
Daruje mokrý letní ámen

Panenka stejně jako vloni
Pohladí bosky říční kámen
A s povídkou se k němu skloní:

Dvakrát do téže řeky
Vstupuje grošovaný kůň...

7. srpen 1988

Obrázek

Tak dneska není žádných věcí k pití
a zvony zvoní zvoní k tomu
nějaká husička nevydržela bití
a padla do potoka jako domů
A já můj bože nevím jestli mi jí líto

Anjeli proč mi něco berou
takovým řvaním v hoře ve vysoké
ví-li tu někdo z nich jaké mám oči Ví to
třeba mám černé oči holky modrooké

A třeba jiné mám však to je nebolí
hlavně že nenesu úplnou slepotu
a co mi nevezmou tož to mi dovolí
a branou putimskou v tom koňském klepotu

se dvě děvčátka za mnou nedívají
a zvony do běhu teď zvoní koním
a koně od žízně až oči zavírají
a ztratí směr Já už je nenapojím

Nářečí mojí mladosti posekali Tě v lukách
už Tebou vypráví o starých voláních
anjel má pod mostem obličej v rukách
a hlouček maličkých strašně se naklání

13. květen 1989

Rispet II

Pokvetla jablůň dokola
Jako když bílou sukni obtočí
Vymetáš květy ze stola
Pán Bůh Ti hřeje obočí

Na konci trávy ležím guslar daleký
A smutno je mi smutno od řeky

Pročpak v té blůnce neklokotá pták
Že tvoje ovce půjdou k nám a naopak

16. duben 1989

Rispet IV

V hubeném salášku nablízku nebi
Za mostkem pro sedmou ovečku
Pastýř tam žil a ženu nebil
A že si žil panečku

Na všechno uměl hrát I na stůl s chlebem
A třeba pro soumrak voňavý nebem

Zapískal na pusu a byla písnička:
O dobrejch o svatejch co padaj na víčka

20. duben 1989

Na hodinách je noc

Na hodinách je noc
a zažhnout znamená na stěně je podpálit
zůstaňme tak je noc
povím Ti řeknu příběh o králi

zatímco budeš chodit k oknům od oken

Ubrus se měkce zlomí na lemu
a o hodiny křísne den
zhasnout bylo by poklonit se mu

únor 1989
Praha

* * *

Je tma a ty Světlá
přimykáš a jdeš se mnou ven.
Přes tajně rozpuštěné kouty Blanice
neuvídím Ti do oken.

A budu z Tebe vycházet,
ucítím pohled. Snad se otočím.
Přes tajně rozpuštěné vlasy z tkanice
neuvídím Ti do očí.

7. listopad 1988
Praha

Všech svatých

Okap ťuká parapetu malou melodii
U hřbitova se dnes hraje drobný jazz
Ty květiny mají barvu starých žaluzií
A já jsem ti je ještě nedones

Pozůstalí kráčí k pochovaným
Mezi všemi proplétá se mladý pes
Pánbůhkřič děvče macešky v pláni
A já jsem ti je ještě nedones

Den jako obléci si smutek
Den divný jako nedaleký ples
Jako bych udělal zlý skutek
Jenž se ti ještě nedones

říjen 1989

* * *

Ted' pod zimou jak v přístěnku je září
Ty řeklas V říjnu kdysi
Jsou Dušičky a Magdalenka Máří
Mi naslouchá když listopadky křísí

Padají jeřabiny do výklenků
Ty řeklas Beze slov jsem celá
Jsou Dušičky a Máří Magdalenku
Ted' hledám někde blízko těla

A volám na ní každou noc a denně
Ty řeklas Celá se ti skrčím
Jsou Dušičky a Máří Magdaleně
Sám naslouchám když mlčí mlčí mlčí

29. říjen 1988

Louňovice pod Blaníkem

Mechanické dušičky

Říjen Tě celičkou
poskládal do květnice
a ustlal v přístěnku
Ustlal Ti v přístěnku
daleko za světnice

Chtěla jsi vidět tenhle říjen
složená do květnice podél stěny
pak tedy neplač pro tu noc
Řeklas: Jsme loutkoherci vyšňoření
A na hodinách bylo moc

Chtěla jsi vidět tenhle říjen
vím a proto Ti teď svítím
na cestu plnou vozíků a věnců
Na cestu plnou vozíků a věnců
na příbuzné když prospíchají s kvítím

Chtěla jsi vidět tenhle říjen
složená do květnice podél stěny
pak tedy neplač pro tu noc
Řeklas: Jsme loutkoherci vyšňoření
A na hodinách bylo moc

Chladno je už k oknu přistmívá
ten přístěnek Ti divně sluší
je plný říjenek a listopadu
Tak plný říjenek a listopadu
tak plný dušiček a duší

Chtěla jsi vidět tenhle říjen
složená do květnice podél stěny
pak tedy neplač pro tu noc
Řeklas: Jsme loutkoherci vyšňoření
A na hodinách bylo moc

28. říjen 1988

Louňovice pod Blaníkem

* * *

(paní Janě Andreasové)

Za pohřbem prší
od božího rána,
déšť pro návrší
a pro Pána Jána.

Takový déšť, zas, zas a potají,
pozvolný jako ti černí živí,
věčný jak host, jenž všude po kraji
už roky kácí samé staré jívy.

Za pohřbem prší
od božího rána,
déšť pro návrší
a pro Pána Jána.

Pláč. V blátě se courají
tkaničky smutečních hostí
a víko rakve, na něž padají
drobounké mokré kosti

je nedověřeno jako bílý sníh,
který tu bude dřív než další mrtvá písnička.
Pláč. Písmena nebekličných knih.
Hlína a hlína. Věnce. Krabička

s obrázky klepajících Kristuspánů:
Christus anklopfend. Mater dolor a při ní brána.

Za pohřbem prší od božího rána,
déšť pro návrší a paní Janu.

22. září 1989

Blázínek Chárek

Talířky letí v potok jak děti.

— Kdyby si, Chárku, raděj hrál. —

— Je podzim, pane, přijel král květin,
král slaměných květin, dušiček král.

Má lesy medu a zlaté mísy

a já znám děvče, které má rád,

bude se ženit u naší lísy,

pak teprv, pane, já budu hrát. —

28. říjen 1989

* * *

Z člověčích posedů ku zvířecím stolům
svatí scházejí,
Lucie posněžené dají pít volům,
malá jablka jmelí padají dolů.

Kouře jdou z dvorů rozkrojených
po cestě k neštěstí,
na ženy lidí spokojených
volají Marie a laně — nevěsty.

Tu ženy poslechnou a vyjdou ze světnice,
v mrazu mají těsta plný klín,
z trojího dýchání pak umí narodit se
Jezulátko, teplé stádo, syn.

10. leden 1989

Praha

*

do rybek v řece vkládám hrstky sněhu
pečou se voňavě a v prosinci
prostíráš na stůl do tichého kříže
do mechaniky pouštíš minci
za mincí

pečou se voňavě a v prosinci
do rybek v řece vkládám hrstky sněhu
do mechaniky pouštíš minci za mincí
za bekavé boží za stavbičky a něhu

březen 1990

Petr Borkovec
Prostírání do tichého

Edice Současná česká poezie
Redakce Jaroslava Bednářová

Vydala **Městská knihovna v Praze**
Mariánské nám. 1, 115 72 Praha 1

V MKP 1. vydání
Verze 1.0 z 11. 10. 2017

ISBN 978-80-7587-404-7 (epub)
ISBN 978-80-7587-405-4 (pdf)
ISBN 978-80-7587-406-1 (prc)
ISBN 978-80-7587-407-8 (html)